

РЕШЕНИЕ

№ 1199

гр. София, 21.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **13247** по описа за **2019** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ срещу решение № 243097 от 14.10.2019 г. по НАХД № 14264/2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ серия Г № 0002874, издаден от СДВР, с който на В. В. О., на основание чл. 638, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ. Твърди се, че обжалваното решение е неправилно и необосновано. Моли се да се постанови решение, с което да се отмени обжалваният съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който да се потвърди НП. В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. П., претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът, не се представлява и не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА взема становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 243097 от 14.10.2019 г. по НАХД № 14264/2019 г., СРС е отменил ЕФ серия Г № 0002874, издаден от СДВР, с който на В. В. О., на основание чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, като е изложил правни изводи, че е налице вътрешна противоречивост на атакувания административен акт, изразяващ се в това, че е налице оскъдно словесно описание, твърдения за ограничение на скоростта, като същевременно се сочи нарушение на норма, свързана със задължителна застраховка „ГО“. Тези изводи са правилни и се споделят от касационната инстанция.

Правилно районният съд е обосновал извод, че в настоящия случай не се очертава по необходимия и категоричен начин предмета на доказване в производството, което не позволява на съда и страните да формират категорични изводи от фактическа и правна страна и ограничава правото на защита на наказаното лице. Изпълнителното деяние на нарушенията е описано неточно.

В процесния случай се установява, че на 15.04.2019 г. в 20.24 часа в [населено място], [улица]до № 147, с посока от [улица]към [улица], ограничени на скоростта 80 км./ч. за населено място, въведено с п.з. В-26, установено с АТСС АРН САМ S1, с МПС ФОЛКСВАГЕН ГОЛВ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на въззивния жалбоподател, е установено нарушение на КЗ, заснето с АТСС № 11743с7. Така описаното е квалифицирано като нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, във връзка с чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ и е наложено административно наказание "глоба" в размер на 250 лева. По делото не е спорно, че предходната застраховка ГО е изтекла на 09.04.2019 г., а нова валидна застраховка е сключена на 17.04.2019 г.

Съобразно нормата на чл. 647, ал. 3 от КЗ е предвиден специален ред за установяване на такова нарушение на разпоредбите на КЗ, установено с АТСС. В настоящия случай, съответната на установените факти правна квалификация е тази на чл. 638, ал. 4 от КЗ, доколкото законодателят е предвидил специален ред за установяване на този вид нарушения. Съобразно цитираната разпоредба, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1. В процесния случай обаче, наказващия орган е посочил в ЕФ, че е допуснато нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ във вр. с чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ, като изобщо не е посочено основанието на налагане на административното наказание. Дори и да се допусне, че наказващия орган е използвал като основание за налагане на наказанието санкционната разпоредба на чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ, то настоящият съдебен състав намира, че същата неправилно е посочена, тъй като основанието за налагане на наказанието в настоящия случай е разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от КЗ, която не е

посочена в процесния ЕФ. В конкретния случай нарушението е установено с автоматизирано техническо средство и основанийето за налагане на административното наказание е именно разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от КЗ. При наличието на тази разпоредба в НП следва да бъдат описани тези норми, които дават яснота относно налагането на наказание за нарушение, установено с АТСС. Непосочването в конкретния случай на всички правни квалификации, относими към извършеното нарушение, бланкетното описване на разпоредби и то не конкретизирано, води до неяснота относно определянето формата на изпълнителното деяние. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 243097 от 14.10.2019 г. по НАХД № 14264/2019 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.